

Simulimitatio.

Die klassische Ästhetik plagte sich und die Menschen lange mit der Vorstellung, Kunst sei *imitatio naturae*, Imitation der Natur. Doch dabei war ihr (also der klassischen Ästhetik) der Begriff der Imitation immer unmittelbar sinnvoll: was Imitation eigentlich sei musste nicht gefragt werden, sie war schon Antwort, keiner Erklärung bedürftig.

Die klassische Ästhetik reicht demnach nicht aus, um die Pornografie komplett und unzweideutig aus dem Heiligtum der Kunst zu verbannen. Denn ist nicht auch sie Imitation – also Darstellung, Abbildung – der Natur? Spätestens bei dieser Fragestellung muss es uns aufgehen, wie selten der Begriff der Imitation – wie auch der der Darstellung – hinterfragt worden ist.

Kunst. Imitation. Natur. Drei sogenannte "Begriffe", die niemand definieren kann oder will. Kann es sein, dass diese sogenannten Begriffe keine Begriffe, sondern letzten Endes auch nichts anderes als Metaphern sind? Also: selbst nur peinliche Kunstgriffe darstellen, bezweifelte Versuche, etwas wiederzugeben, was wir nicht erfassen können?

Macht es Sinn, Tischtennis als eine Simulation des Tennis zu betrachten? Kann man Pornografie als die Imitation des Sex verstehen? Einen blinden Tennisprofi hat es noch nie gegeben. Aber es spricht vieles dafür, dass blinde Menschen besseren Sex haben, als Menschen die sehen können - und sehen müssen.

Simulimitace.

Klasická estetika již dlouho zužuje samu sebe a lidi představou , že umění je *imitatio naturae*, imitací přírody. Přitom jí však byl pojem imitace vždy nějak bezprostředně samozřejmý: co imitace vlastně má být nebylo nikdy tázáno, imitace byla vždy již sama odpovědí, která žádné vysvětlení nepotřebuje.

Na kompletní a nedvojznačné vytlačení pornografie ze svatyně umění nám tedy klasická estetika stačit nebude. Neboť není také ona sama /pornografie/ imitací – tedy znázorněním, zobrazením - přírody?

Právě u této otázky nás musí napadnout, jak zřídka je bádáno po významu pojmů imitace a znázornění.

Umění. Imitace. Příroda. Tři takzvané pojmy, které nikdo nechce nebo ani nemůže definovat. Není např. možné, že tyto tzv. pojmy vlastně žádné pojmy nejsou, ale jsou jen pouhé metafory, které sami znázorňují jen trapné triky a pochybné pokusy reprodukovat něco, co vlastně vůbec nedokážeme chápat?

Dává to smysl vnímat stolní tenis jako imitaci tenisu? Dá se pornografie chápat jako imitace sexu? Slepý tenisový profík ještě nikdy neexistoval. Ovšem spousta věcí napovídá tomu, že slepí lidé mají lepší sex, než lidé, kteří vidět mohou nebo vidět musejí.

John Koster
Filip Machač